საკლასის ცნობა

საქართველოს სსრ მეცნიერთა საზოგადოება არსებული ფიზკულტურისა და სპორტის კომიტეტების და პროფესიონალური ორგანიზაციების ორგანო

ლელო

Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

№ 185 (5735) 18 1976 წ. სექტემბერი შაბათი

ფასი 3 კაპ.

გაზეთი გამოდის 1924 წლის 18 აპრილიდან

„სოიუზ-22" ხომალდის ეკიპაჟი ფოტოსურათებს უღებს დედამიწას

ზემოთ: ბორტინჟენერი ვალერი ბიკოვსკი ფოტოაპარატით ხელში. ქვემოთ: ბორტინჟენერი ვალერი ბიკოვსკი და ბორტმეთაური ვალერი ხრუნოვი.

ზენიტის მარშრუტის ცენზი, 16 სექტემბერი. (სატასი). 12 საათიდან მოსკოვის დროით „სოიუზ-22" კოსმოსური ხომალდის 16-ჯერ შემოფრენა დედამიწაზე.

გუშინ მოძრაობის ტრაექტორიის კორექციის მოწუობის შემდეგ ხომალდი განაგრძობს ფრენას ორბიტით, რომლის პარამეტრებია:

— მაქსიმალური მანძილი დედამიწის ზედაპირიდან (აპოგეა) — 280 კილომეტრი;

— მინიმალური მანძილი დედამიწის ზედაპირიდან (პერიგეა) — 240 კილომეტრი;

პერიოდის ხანგრძლივობა — 89,6 წუთი;

— ორბიტის დახრილობა — 65 გრადუსი.

დღეს ეკიპაჟის სამუშაო დღე 7 საათზე დაიწყო. სამეცნიერო კონტროლის და საუნის შემდეგ კოსმონავტებმა ვ. ი. ბიკოვსკიმ და ვ. ვ. ხრუნოვმა დაამთავრეს ვახშამისა და ძილისთვის მოსამზადებლად.

მეცნიერებისა და სახალხო მეურნეობის ინტერესებისათვის დედამიწის ზედაპირის ოპტიკურ-ფიზიკური ველების შესწავლის ხელმძღვანელები ამირანი ეფიმოვიჩ ლარიონოვი და ვალერი გრიგორიევიჩ ლაზარევი ხომალდის ბორტზე ფრენის ფოტოტრანსპორტის ფოტოაპარატების გამოყენების შესახებ ინსტრუქციებს აძლევდნენ.

ამასთანავე ბიოლოგი და აქსიონავი თავს კარგად გრძნობენ. „სოიუზ-22" კოსმოსური ხომალდის ფრენა პრობლემის შესაბამისად მიმდინარეობს.

ორბიტიდან ტელეგამორჩევების დროს ვ. ბიკოვსკი და ვ. ხრუნოვი ეკიპაჟის ხელმძღვანელ ვ. ვ. ლებედევს ინფორმაციას აწვდიან, რომ „სოიუზ-22"-ის ტექნიკა ცდის მიერეკა უწონობის პირობებში. „ჯავშ შეანარჩუნა ვერონიმო" — ამ სიტყვებით მეორე სმენეთი დაე-

სპორტი. ხომალდ „სოიუზ-22"-ის ეკიპაჟი — მეთაური გ. ბაკოვსკი (მარჯვნივ) და ბორტინჟენერი გ. ივანოვიჩი ხომალდის ორბიტულ ნაკვეთებში.

საკორესპონდენტო პუნქტი

(სურათი გადაღებულია ტელევიზორის ეკრანიდან).

ვარსკვლავები თბილისის კორტებზე

ამ ბოლო ერთი წლის მანძილზე თბილისში რამდენიმე დიდწინააღმდეგობიანი ტურნირი ჩატარდა. მოეწყო ლეონის თასის გათამაშების ორი მატჩი ჯერ მინდაში, ხოლო შემდეგ ვეფხისტყაოსნის გუნდებს. ასევე ეწყო „ბიჭვინთის" ტურნირის თასის გათამაშების ფინალური მატჩი და ბოლოს შორის. რვეზე დედაქალაქის წვლილს სპორტიული ცხოვრები ეწილება ა. მატრაცევი და ვ. ტაბორიკა, ბ. ტარიანი და ვ. ბორისოვი, ვ. ჩუვირინა, ე. ბრაგინა, ბ. ბორისოვა, ა. ტაბორიკა, ა. მატრაცევი, ი. ტარიანი, ვ. ბორისოვი, ვ. ეფიროვი, ს. ბორისოვა, ვ. კორტაკოვი, ე. ბობოვა და სხვები.

ტურნირის ჟურნალისტების ბიუროს ამ ბრძანებულებით. მართალია, ეს ღირსეული შეჯიბრების უპატიო ბიჭიც, შეჯიბრების ქნით ძირ ვიქნები, ისეთ ცარიელ მოდრეკილობას, მაგრამ ეს მხოლოდ ისტატების გამოკეტისა ხელს არ უშლით. ახლაც ისეთივე შეუპოვარია მოთამაშე, როგორც ყოველთვის, ისევ ისე მოშინაბებულად თამაშობს ჩემთვის, ისევ უცვლელია მეტრეულობა და კატეულის ზომიერი „აყალუნებულობა", ერთი სიტყვით, ყველაფერი წესისა და რიგის მიხედვით (საპასუხო ვიზიტი ხაზრისიდან) და, რაც მთავარია, ბეჭმასწინააღმდეგ ხდება. ფიცარანები ამბობენ.

(დასასრული 3-ე გვ.).

ხალხის კეთილდღეობისთვის

ერთ კოლეგა ხშირად ფატები, რომ ახალი საცხოვრებელი კორპუსები, მაკორპიანებები და მოლიანად საცხოვრებელი მასივებიც ყოველთვის სპორტული და სპასუხო მოედნების, საკორპუსებში ბაღების გარეშე მოიხება, ამ ბაღების აშენებისთვის კი შედეგობით დეპარტამენტი ვერაფერს აკეთებს.

სწორედ საცხოვრებელი ადგილების მიხედვით ფიზკულტურულ-გამაჯანსაღებელი მუშაობის მაღალი დონე უნდა იყოს ორიენტირი ტერიტორიის განაშენიანება და აღჭურვილობის ბრივედ წყარო. მოსახლეობა ყოველთვის ერთად სწორედ ეზოების, საკორპუსო ბაღების ბაზაზე ეწყობა ფიზკულტურული ცხოვრება. ამ ადგილებში ხალხი ერთმანეთს უკეთ ეცნობა, ერთად ეწყობა სპორტული ღონისძიებები, ერთად ეწყობა ფიზკულტურული ცხოვრება. ამ ადგილებში ხალხი ერთმანეთს უკეთ ეცნობა, ერთად ეწყობა სპორტული ღონისძიებები, ერთად ეწყობა ფიზკულტურული ცხოვრება. ამ ადგილებში ხალხი ერთმანეთს უკეთ ეცნობა, ერთად ეწყობა სპორტული ღონისძიებები, ერთად ეწყობა ფიზკულტურული ცხოვრება.

ბოლო წლებში ბევრი ახალი საცხოვრებელი კორპუსი ჩაბარდა. ბევრ მათგანში ფიზკულტურული ცხოვრება ეწყობა, მაგრამ ბევრ ადგილას ეს ჯერ კიდევ ვერ ხერხდება. ამის ერთ-ერთი მიზეზი ისაა, რომ ამ საქმეში ჯერ კიდევ ვერ ხერხდება საკმარისად ჩაერთონ სპორტული საზოგადოებები. ამ ადგილებში ფიზკულტურული ცხოვრების ორგანიზაციის ძირითადი ტვირთი ეკისრება ადგილობრივ ფიზკულტურულ-გამაჯანსაღებელ დაწესებულებებს. ამ დაწესებულებებს ხშირად არ გააჩნიათ საკმარისი ფართობი, ინვენტარი, სპორტული ნაკეთობანი, ხშირად ისინი ვერ ახერხებენ ადგილობრივ მოსახლეობა

ჭანდემი: სპორტსმენი და ექიმი

საექიმო ფიზკულტურის ამოცანები და პრობლემები 1980 წლის ოლიმპიადისთვის მზადებასთან დაკავშირებით

ამჟ ერთი შეკითხვა, მაგრი თუ ტურნირი არ ჩატარდება ისე, რომ სპორტსმენ ახლოს არ მიიწვიონ ფიზიკურ კულტურის ექიმი. — სპორტული ექიმები, რომლებიც ყოველ წუთს მზად არიან სპორტსმენებს დახმარება მიაწოდონ. ისინი სპორტსმენების გულისა და ფილტვების მდგომარეობას განსაკუთრებით ზედმიწევნა ბერიოდში. ამ ეკლიანი საქმის პიდაპირ-ირიბ კითხვებით, ისინი შეხვედრებში ექიმ-ფიზკულტურის ადგილ-სახელი ვერ გაიგო.

ევროპაშლი ფეხბურთის დღე

ჩემპიონთა თასი

„დინამო" (კიევი) — „პარტიზანი" (ბელგრადი) 3:0

„დინამო": მოსკალენკო, კოსტავი, ბაბაევი, ბესკუბნიკი, რუშო, ტროშკინი, მეფისტოფელი (კოვალიოვი), ონიშენკო, ბორისკო, ბლოხინი

„პარტიზანი": ივანჩევიჩი (ბოროტა), ანტიჩი, კოზინი, ხატეფანი, ტოშიჩი, სტოიკოვიჩი, ზავიშიჩი, გრუბეშიჩი (ორჩევიჩი), პაუნოვიჩი, კუზოვაცი, ტროფიჩნიკი.

მსაჯი ჰ. შტაინოსი (ინგლისი).

წლევანდელ გასაოცრებელ კიევლები ორჯერ შეხვდნენ „პარტიზანს", პირველ დაბრძოლებაში იგი — 2:1, ხოლო ნახევარ — ფრედ თამაშობს — 0:0. ასპარეზი ამ ორ დღეს ორ ქალაქში მდებარე ორი დიდებული სტადიონი უმასპინძლებდა. ორივე შეხვედრის წინა სწორედ ისევ კიევის „დინამოს" ფეხბურთელთა ბედნიერ ფეხებს უნდა ეთამაშებინათ. მაგრამ ეს ასე არ მოხდა. ორივე შეხვედრის ბედი ბედისწერამ გადაწყვიტა.

„პარტიზანის" ფეხბურთელთა გამოსასწორებლად მარტო ძლიერი კონტრატაკული უპასუხო, თუნდა დინამოელებს ხელი ჰქონდეთ ნაკლები ინიციატივა და 37-ე წუთზე მეორედ გაუვლ სტუმრების კარის: ტროშკინის ავრცელ გასროლას მეკარე ბორისკას მიაღწევინა.

შეიძლება ითქვა, რომ კიეველებმა 10 ცდიან შემდეგ ერთხელ დარწმუნებინეთ (უნდა თამაშობდეს გაბედული ნიჭიერი ფეხბურთელები, მათ შეკრებას არ გააუქმოთ ინიციატივა. მაგრამ დასაბრუნებლად უახლოესებიდან, როცა „პარტიზანი" ერთ-ერთმა შეკვეთა ააცილა ვინც 37-ე წუთზე მეორედ გაუვლ სტუმრების კარის: ტროშკინის ავრცელ გასროლას მეკარე ბორისკას მიაღწევინა.

შეიძლება ითქვა, რომ კიეველებმა 10 ცდიან შემდეგ ერთხელ დარწმუნებინეთ (უნდა თამაშობდეს გაბედული ნიჭიერი ფეხბურთელები, მათ შეკრებას არ გააუქმოთ ინიციატივა. მაგრამ დასაბრუნებლად უახლოესებიდან, როცა „პარტიზანი" ერთ-ერთმა შეკვეთა ააცილა ვინც 37-ე წუთზე მეორედ გაუვლ სტუმრების კარის: ტროშკინის ავრცელ გასროლას მეკარე ბორისკას მიაღწევინა.

ბედისწერა ამასთან ერთად ბედნიერი აღმოჩნდა ბელგრადელებისთვისაც. ისინი ორჯერ ნახევარფინალში ხვდებოდნენ ევროპის ჩემპიონთა თასის ტურნირში და ორივეჯერ ისინი

ვარსკვლავები თბილისის კორტებზე

დასასრული

რუხების შეღობილი სტადიუმის, გუნდების დიდებული პავილიონის აღმოსავლეთის დანარჩენ წყარებში...

ფინალური მატჩის მოლოდინში მაყურებელი ორ ნაწილად გაიყო. ნაწილი ჩემპიონის გამარჯვებას ელოდა, ნაწილი — ახალგაზრდა ტალანტის. ამ ორ ნაწილს შორის ვიჯექი მეც. ორივე მხარეს ვუყურებდი და ვერ ვხვდებოდი, ვინ ვის გაიმარჯვებს.

ორივე მოთამაშე ერთნაირად ძლიერი იყო. ორივეს ჰქონდა ერთნაირად ძლიერი ბრტყელი დარტყმა, ორივეს ერთნაირად ზუსტი ბოლო ბურთი, ორივეს ერთნაირად ფართო სვლა კორტზე. ორივეს ერთნაირად ეშინოდა ბადესთან ახლოს მოსვლა და ორივეს ერთნაირად უყვარდა ბადესთან ახლოს მოსვლა.

ერთნაირად